

Usnesení Nejvyššího soudu ze dne 30.12.1993, sp. zn. Tv 16/92, ECLI:CZ:NS:1993:TV.16.1992.1

Číslo: 28/1993

Právní věta: Doba strávená ve vazbě, která byla po vyloučení řízení o některých trestných činech ze společného řízení a odsouzení obviněného za ně započítána podle § 38 odst. 1 tr.zák. do uloženého trestu odnětí svobody, se v původním dříve společném řízení vedeném o nevyloučených trestných činech nepočítá do doby trvání vazby uvedené v ustanovení § 71 odst. 1 tr.ř.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 30.12.1993

Spisová značka: Tv 16/92

Číslo rozhodnutí: 28

Číslo sešitu: 5-6

Typ rozhodnutí: Usnesení

Hesla: Řízení společné, Vazba, Započítání vazby

Předpisy: 140/1961 Sb. § 38 odst. 1 141/1961 Sb. § 23 odst. 1
§ 71

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Nejvyšší soud ČR rozhodl o návrhu generálního prokurátora ČR na prodloužení vazby obviněného M. K. v přípravném řízení tak, že podle § 71 odst. 4 tr. ř. a contrario se vazba neprodlužuje, neboť vzhledem k délce doby vazby není takové rozhodnutí zatím třeba.

Z odůvodnění:

Generální prokurátor České republiky podal dne 23.12.1992 k Nejvyššímu soudu České republiky návrh na prodloužení vazby obviněného M. K., nar. 7. března 1970 v Skwirzyně v Polské republice, a to s poukazem na to, že podle názoru Krajského soudu v Praze vysloveného v jeho usnesení ze dne

17. 12. 1992 sp. zn. 7 Nt 457/92 vazba v trvání jednoho roku v přípravném řízení skončí u jmenovaného obviněného ke dni 4. 1. 1993. Podle generálního prokurátora České republiky u obviněného K. trvají dále důvody vazby podle § 67 písm. a), b) tr. ř.; přípravné řízení však nelze skončit ve lhůtě jednoho roku uvedené v § 71 odst. 1 tr. ř. ze závažných důvodů, zejména proto, že vyšetřovatel dosud neobdržel prostřednictvím Interpolu Praha spisový materiál z Rakouské republiky a Polské republiky ke stykům obviněného K. s dalšími osobami, které mohly být též účastny na spáchání trestné činnosti; tyto osoby nebylo možno ztotožnit a k věci je vyslechnout. Z tohoto důvodu trvá u obviněného M. K. i důvod vazby podle § 67 písm. b) tr. ř.

Nejvyšší soud České republiky přezkoumal vše z hlediska ustanovení § 71 odst. 4 tr. ř. a dospěl k těmto závěrům:

Vyšetřovatel Okresní správy SNB oddělení vyšetřování VB Semily svým usnesením ze dne 11. března 1991 zn. ČVS:VV-157/91 podle § 160 odst. 1 tr. ř. zahájil trestní stíhání a současně podle § 163 odst. 1 tr. ř. vznesl obvinění proti M. K. z trestného činu porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 124 odst. 1 tr. zák. a trestného činu padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 tr. zák., které měl spáchat tak, že dne 11. 3. 1991 v 01.30 hodin na hraničním přechodu Hanachov nepřihlásil k celnímu odbavení osobní motorové vozidlo zn. Ford-Siera SPZ ADA-48-98, jehož majitelem byl J. H., kdy hodnota vozidla byla zřejmě vyšší než 100 000 Kčs a původní SPZ vozidla překryl SPZ polskou napsanou na černé koženě KLJ-46-67, přičemž k vozidlu neměl žádné doklady, jak bylo zjištěno celní kontrolou. Dále se obviněný M. K. prokazoval cestovním pasem č. 108098 PK, kde provedl změnu u razítka o vjezdu do ČSFR dne 9. 3. 1991 a dále se prokazoval řidičským průkazem na svoje jméno, kde byl pozměněn údaj u jména a nalepena fotografie, tedy použil pozměněných listin jako pravých.

Usnesením vyšetřovatele SNB - odboru vyšetřování VB Středočeského kraje, Praha ze dne 12. 3. 1991 zn. ČVS:VV-31/10-91 bylo podle § 160 a § 163 odst. 1 tr. ř. zahájeno trestní stíhání, vzneseno obvinění proti M. K. pro trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1 tr. zák., neboť na podkladě zjištěných skutečností byl dostatečně odůvodněn závěr, že ze dne 10. 3. 1991 na 11. 3. 1991 v přesně nezjištěnou dobu na silnici E 12 mezi Prahou a Kolínem u obce Plaňany opakovanými údery do hlavy tupým předmětem úmyslně usmrtil řidiče taxi J. H. a pak s jeho vozidlem taxi zn. Ford-Siera SPZ ABA 48-98 odjel na hraniční přechod v Hanachově, kde byl zadržen. Dne 6. 8. 1991 byl obviněný M. K. upozorněn vyšetřovatelem, že uvedený skutek bude nadále posuzován jako trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, odst. 2 písm. b), f) tr. zák. spáchaný v souběhu s trestným činem loupeže podle § 234 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zák.

Usnesením krajského prokurátora v Praze ze dne 12. března 1991 zn. 2 Kv 55/91 byl obviněný M. K. z důvodů uvedených v § 67 písm. a), b) tr. ř. vzat do vazby s tím, že vazba se započítává od 11. 3. 1991 od 14.15 hodin, což je v souladu s protokolem o zadržení obviněného ze dne 11. 3. 1991 Okresní správy SNB oddělení vyšetřování VB Semily.

Po provedeném vyšetřování podal krajský prokurátor v Praze na M. K. obžalobu ze dne 27.1.1992 pro

- trestný čin vraždy podle § 219 odst. 1, 2 písm. b), f) tr. zák.,
- trestný čin loupeže podle § 234 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák.,
- trestný čin porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 124 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák. a
- trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 tr. zák.

Tato obžaloba byla podána u krajského soudu v Praze dne 30. ledna 1992.

Krajský soud v Praze svým usnesením ze dne 12. února 1992 sp. zn. 1 T 5/92 rozhodl po předběžném projednání této obžaloby tak, že podle § 188 odst. 1 písm. e) tr. ř. věc vrátil prokurátorovi k došetření a podle § 192 tr. ř. ponechal obviněného M. K. z důvodů uvedených v § 67 písm. a), b) tr. ř. ve vazbě.

Krajský prokurátor podal proti tomuto usnesení Krajského soudu v Praze stížnost a Nejvyšší soud České republiky rozhodl o ní usnesením ze dne 20. března 1992 sp. zn. 1 To 10/92 tak, že ji podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. ř. zamítl.

Přitom Nejvyšší soud České republiky shledal, že u obviněného K. nadále trvají důvody vazby podle § 67 písm. a), b) tr. ř., a proto obviněný byl ponechán ve vazbě.

Po tomto řízení u soudu byl spisový materiál vrácen Krajské prokuratuře v Praze k provedení došetření věci prokurátorem dne 21. srpna 1992.

Z toho vyplývá, že obviněný M. K. byl ve vazbě v přípravném řízení od zadržení dne 11. 3. 1991 do 30. 1. 1992, kdy byla na něj krajským prokurátorem v Praze poprvé podána obžaloba u Krajského soudu v Praze. Dále pak vazba u téhož obviněného trvala v přípravném řízení od 21. 8. 1992, kdy věc byla vrácena prokurátorovi soudem k došetření.

Vyšetřovatel Policie České republiky, Krajského úřadu vyšetřování Středočeského kraje, rozhodl svým usnesením ze dne 2.9.1992 zn. ČVS:VV-31/10-91 tak, že podle § 23 odst. 1 tr. ř. v trestní věci obviněného M. K. vyloučil ze společného řízení trestný čin porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 124 odst. 1, odst. 2 písm. b) tr. zák. a trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 tr. zák., přičemž tato věc byla nadále vedena jako vazební.

Okresní prokurátor v Semilech pak podal dne 21.9.1992 na M. K. u Okresního soudu v Semilech obžalobu pro pokus trestného činu porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 8 odst. 1, § 124 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák. a dále pro trestný čin padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 tr. zák., které měl spáchat skutky, pro které bylo vzneseno obvinění.

Rozsudkem Okresního soudu v Semilech ze dne 3.11.1992 sp. zn. 2 T 174/92 byl obviněný M. K. uznán vinným pokusem trestného činu porušování předpisů o oběhu zboží ve styku s cizinou podle § 8 odst. 1, § 124 odst. 1 tr. zák. a trestným činem padělání a pozměňování veřejné listiny podle § 176 odst. 1 tr. zák., které spáchal skutky popsány ve výroku rozsudku tohoto soudu pod body 1) a 2), a podle § 176 odst. 1 tr. zák. za použití § 35 odst. 1 tr. zák. byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody na osmnáct měsíců, k jehož výkonu byl podle § 39a odst. 2 písm. a) tr. zák. zařazen do první nápravně výchovné skupiny.

Okresní prokurátor v Semilech podal proti tomuto rozsudku Okresního soudu v Semilech odvolání a Krajský soud v Hradci Králové rozhodl o něm svým usnesením ze dne 15. 12. 1992 sp. zn. 4 To 403/92 tak, že podle § 256 tr. ř. zamítl.

Vzhledem k tomu, že výrok o uložení nepodmíněného trestu odnětí svobody na osmnáct měsíců se stal u obviněného M. K. vykonatelným uvedeným rozhodnutím Krajského soudu v Hradci Králové jako soudu odvolacího, výkon tohoto trestu nařídil u obviněného, který byl ve vazbě, předseda senátu odvolacího soudu hned při vyhlášení rozhodnutí (§ 321 odst. 1 tr. ř.), přičemž do uloženého trestu odnětí svobody započítal obviněnému dobu strávenou ve vazbě od 11. 3. 1991 od 14.15 hodin do 11. 9. 1992 a zároveň téhož dne, t. j. 15. 12. 1992 dal příkaz k propuštění M. K. z vazby na svobodu.

Podle protokolu Policie České republiky, Krajského úřadu vyšetřování Středočeského kraje, o zadržení M. K. ze dne 15. 12. 1992 zn. ČVS:VV-31/10-91 byl M. K. znovu zadržen dne 15. 12. 1992 v 20.00 hodin a usnesením soudkyně Krajského soudu v Praze ze dne 16. 12. 1992 sp. zn. 7 Nt 456/92 byl k návrhu prokurátora M. K. znovu vzat do vazby z důvodů uvedených v § 67 písm. a), b) tr. ř. s tím, že vazba se započítává od 15. 12. 1992, kdy byl obviněný zadržen.

Soudkyně Krajského soudu v Praze dále rozhodla usnesením ze dne

17. prosince 1992 sp. zn. 7 Nt 457/92 o návrhu krajského prokurátora v Praze na prodloužení vazební lhůty tak, že podle § 71 odst. 1 tr. ř. lhůtu trvání vazby obviněného M. K. prodloužila do 4. 1. 1993. V odůvodnění tohoto usnesení soudkyně Krajského soudu v Praze uvedla mimo jiné, že trvání vazby obviněného K. v délce jednoho roku v přípravném řízení končí dne 4. ledna 1993. Z této úvahy

pak vychází návrh generálního prokurátora České republiky na prodloužení vazby z vpředu uvedených důvodů (§ 71 odst. 5 tr. ř.).

Za uvedeného stavu věci však zmíněná úvaha Krajského soudu v Praze o trvání vazby v přípravném řízení není správná. Proti obviněnému M. K. se vedlo trestní řízení ve vazbě, došlo v něm k jeho odsouzení a započtení doby strávené ve vazbě (od 11. 3. 1991 do 11. 9. 1992) do uloženého trestu odnětí svobody na osmnáct měsíců. Tento trest byl vykonán vazbou a vazba takto započtená do uloženého trestu přestala výkonem trestu trvat a existovat. V daném případě se to týká vazby obviněného M. K., která trvala v přípravném řízení ode dne jeho zadržení, tj. od 11. 3. 1991 od 14.15 hodin do 30. 1. 1992 a dále od 21. 8. 1992 do 11. 9. 1992 a dále vazby v řízení před soudem od 30. 1. 1992 do 21. 8. 1992. V důsledku toho dobu vazby v délce 10 měsíců a 19 dnů (od 11. 3. 1991 do 30.1.1992) a v délce 20 dnů (od 21. 8. 1992 do

11. 9. 1992) nelze započítat do doby trvání vazby v přípravném řízení vedeném pro trestné činy vraždy a loupeže, které z dříve společného řízení nebyly vyloučeny. Trvání této vazby v přípravném řízení zdaleka nepřesáhlo jeden rok (§ 71 odst. 1 poslední věta před středníkem tr. ř.), a proto návrh generálního prokurátora České republiky na prodloužení vazby není důvodný.

Nejvyšší soud České republiky rozhodl proto o návrhu generálního prokurátora České republiky na prodloužení vazby tak, že podle § 71 odst. 4 a contrario tr. ř. se vazba obviněného M. K. neprodlužuje.